

PLAČTIVĚ SE NAŘÍKÁ ...

Plačtivě se naříká, že je u nás málo kněží a málo duchovních povolání. Tomu ovšem jako by neodpovídala obsazenost bohoslužeb v sídelním městě naší arcidiecéze. Především každou neděli se v Praze slouží bezpočet mší sv., které nejrůznějším způsobem vyhovují přáním věřících, například ohledně dopravní obslužnosti, touhy po oblíbeném kazateli, po krásném interiéru kostela, po vyhovující hodině bohoslužby, po možnosti zabavit při bohoslužbě děti, po krásné hudbě atd. Kdo si ovšem na takový komfort zvykne, pocituje jakoukoli sebemenší změnu div ne za zradu.

Již pouhá skutečnost, že se v našem farním kostele sv. Václava na základě zcela racionální úvahy redukuje v červenci a srpnu počet ranních, resp. dopoledních nedělních mší sv. na jednu, bývá periodicky doprovázena komentáři. Také „zprůměrnovaná hodina“ této mše sv. (8:30 h) jakoby představovala hrozivou újmu.

Plačtivě se naříká, že je u nás málo kněží a málo duchovních povolání. Návštěvníci smíchovského rektorátního kostela sv. Gabriela jsou již na periodický úbytek komfortu zvyklí. Mnozí z nich totiž odjíždí o slunných víkendech do víkendových haciend, a proto mají porozumění, jestliže v ještě slunnějších měsících červenci a srpnu bohoslužby v kostele odpadají. Sice se najdou pražští kněží, kteří své návštěvníky za praxi víkendového opouštění farního kostela peskují, avšak my raději přejme venkovským farářům, objíždějícím chátrající kostely s minimální návštěvností věřících, a to navíc pouze v důchodovém věku, aby pookřáli, když k nim přijíždí pražské rodiny s dětmi. Komu by se po sv. Gabrielu v letních měsících přece jen stýskalo, může navštívit tradiční tridentskou mši sv., která se slouží každou neděli v 17:00 h.

Plačtivě se naříká, že je u nás málo kněží a málo duchovních povolání. Svátý papež Řehoř Veliký ovšem jízlivě poznamenal, že je mnoho kněží, ale málo dělníků na vinici Páně. Aby se mohla požehnaně rozvíjet pastorece, je k tomu zapotřebí zásadní jednoty myslí i činů všech zúčastněných. Ve farnosti budeme působit tři kněží. Sídelní povinnost a duchovní a hmotnou starost o farnost sv. Václava bude mít nadále farář P. Jerzy Gapski. Jako rektor sv. Gabriela a výpomocný duchovní u sv. Václava budu mít od července na faře u sv. Václava sídelní „dobrovolnost“, takže také k Vám všem snažší dostupnost. Přibude nám ovšem další výpomocný duchovní, sídelní kanovník Metropolitní kapituly a obhájce manželského svazku na církevním soudě, P. Jan Gerndt. Snad lze prozradit, že mezi právě uvedenými třemi kněžími panuje zásadní shoda náhledů na liturgické, pastorační a vůbec duchovní a církevní záležitosti.

Plačtivě se naříká, že je u nás málo kněží a málo duchovních povolání. Duch svatý ovšem přivanul do naší farnosti za poslední dobu hned dvě duchovní povolání. Bohoslovec Jiří Zeman úspěšně ukončil formaci v kněžském semináři a studium teologické fakulty. Bude nyní ustanoven pastoračním asistentem do farnosti Roudnice nad Labem a vbrzku jej čeká jáhenské svěcení. Do kněžského semináře byl přijat Václav Šustr, jemuž přejeme, aby týž Duch svatý jeho povolání upevňoval, abychom se za pět let touto dobou dozvěděli, do jaké své první farnosti bude ustanoven.

Aby se plačtivě nenaříkalo...

Stanislav Příbyl

NASHLEDANOU OTČE MARIUSZI, VÍTEJTE OTČE JENE !

V neděli 29.6. jsme se při mši sv. v 8 hod. rozloučili s otcem Mariuszem. Za jeho 9-leté působení v naší farnosti mu poděkoval otec Jerzy a popřál hodně úspěchů v jeho novém působení v Karlíně u sv. Cyrila a Metoděje.

V 9:30 jsme pak přivítali P. Jana Gerndta, který bude od července výpomocným duchovním u sv. Václava, rektorem kostela Sv. Jana Nepomuckého ve Velké Chuchli a rektorem kostela P. Marie v Malé Chuchli. Otec Jerzy mu popřál mnoho úspěchů a vyjádřil přání, aby se v naší farnosti cítil spokojený.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Všechna společenství a skupiny zahájí pravidelnou činnost opět od září. Přejeme všem krásné prázdniny, odpočinek a nabrání nových sil!

-
- farář:** P. Jerzy Gapski : tel: 724 324 555 / 257 317 652 / gapski@centrum.cz
výpomocný duchovní: P. Stanislav Příbyl : tel. 605 830 201 / 257 317 652 / standa.pribyl@volny.cz
rektor kostela sv. Gabriela
výpomocný duchovní: P. Jan Gerndt: 739 484 835 / jan.gerndt@centrum.cz
rektor kostela sv. Jana Nepomuckého (V. Chuchle), rektor kostela P. Marie (M.Chuchle)
- Sponzorské dary:** Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.
- Farní www stránky:** Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) posílejte na adresu: jakub.suchel@seznam.cz
- Farní Zpravodaj:** Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.
- Farní knihovna:** Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.
-

O PRÁZDNINÁCH SE BUDE KONAT OBLÍBENÁ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" POUZE V PŘÍPADĚ, ŽE SE PŘED RANNÍ MŠÍ SV. (T.J. DO 8:25) PŘIHLÁSÍ V SAKRISTII SPOLEHLIVÝ DOBROVOLNÍK/-CI, KTEŘÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ, NAARANŽUJÍ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ, UKLIDÍ V SÁLE, ZAJISTÍ OPUŠTĚNÍ PROSTORU A UZAVŘENÍ DVEŘÍ NA FARU. JINÝMI SLOVY - FARA NEBUDE BEZ DOZORU. KONÁNÍ AKCE BUDE OZNÁMENO PŘI MŠI SV.

INFORMACE O VÝUCE NÁBOŽENSTVÍ VE ŠK. ROCE 2014 – 2015

1. skupina: 4 – 6 let – čtvrtek 14:00-14:45 (Magda Vlčková)
2. skupina: příprava k 1. sv. přijímání – pondělí 15:00-16:00 (Radka Habánová)
společně s hlubočepskou farností, podle převažujícího zájmu na smíchovské nebo zlíchovské faře; v případě velkého počtu zájemců bude příprava v každé farnosti zvlášť (na Smíchově s P. J. Gapskim, na Zlíchově s R. Habánovou)
3. skupina: 6 – 9 let – středa 16:00-17:00 (Radka Habánová)
4. skupina: 9 – 12 let – středa 14:45-15:45 (Radka Habánová)
5. skupina: 12 – 15 let – středa 17:15-18:15 (Radka Habánová)
6. skupina: 15 a více let – čtvrtek 16:00-16:45 (P. Stanislav Příbyl)

v případě malého počtu zájemců bude sloučena s biblickou hodinou
V minulých letech se na přípravu k 1. sv. přijímání hlásilo v obou farnostech málo dětí, proto plánujeme sloučenou přípravu, přičemž ale 1. přijetí svátostí by každé dítě absolvovalo ve své farnosti. Místo výuky bude určeno podle převažujícího zájmu.

Minimální počet ve skupině je 6 dětí (při menším počtu přihlášených nebude skupina otevřena).

Rozvrh v uvedené podobě nemusí být zcela definitivní, své podněty či přání konzultujte nejlépe mailem (radkahab@gmail.com) nebo telefonicky (603 87 25 24). Případné změny v rozvrhu však budou závislé na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí.

Vyplněné přihlášky zasílejte elektronicky na adresu radkahab@gmail.com nebo odevzdávejte v sakristii kostela či na faře (formuláře budou k dispozici na www.farnostsmichov.cz a v kostele). Pravidelná výuka bude zahájena v týdnu od 15. 9. 2014.

Komu nevyhovují termíny výuky v naší farnosti, může se přihlásit i v sousední farnosti Praha-Hlubočepy. Výuka probíhá na Barrandově v azylovém domě Gloria, jehož zřizovatelem je Arcidiecézní charita, adresa: Renoirova 7, asi 5 min. pěšky od stanice tramvaje K Barrandovu. Vyučuje Radka Habánová:

1. skupina: mladší školní věk – čtvrtek 15:30-16:30
2. skupina: starší školní věk – čtvrtek 16:45-17:45

MILÍ RODIČE,

jsme rádi, že přicházíte do našeho kostela se svými dětmi. Tak to má být, aby rodina byla pospolu. Některé děti jsou klidnější, některé méně. Víme, že každé dítě někdy zapláče či projeví nahlas své přání, to tolik při dětské mši sv. nevadí, pro to jistě mají všichni pochopení. Ale prosíme Vás, když dítě soustavně příliš hlasitě vykřikuje, či dlouho pláče, nebo se nějak velmi hlasitě projevuje tak, že již není slyšet hlas kněze, odejděte, prosíme, na chvíli (než se dítě utiší) do před síně

kostela. Skleněnými dveřmi je průhled do kostela, je tam i reproduktor a tak je možné dále sledovat mši svatou. Děkujeme Vám. MM

NÁRODNÍ POUŤ RODIN

V letošním roce se připomíná 20 let od Roku rodiny vyhlášeného OSN. Proto se také církev připojuje vyhlášením společné národní pouti rodin všech českých a moravských diecézí do Žďáru nad Sázavou na konci prázdnin 30. srpna 2014. Bližší informace jsou na <http://www.narodnipoutorodin.cz>. K této pouti nabízíme duchovním správcům katecheze a zveme k jejich využití podle uvážení duchovního správce resp. katechetů. Zároveň zveme duchovní správce, aby na tuto národní pouť pozvali rodiny z farnosti. Materiály jsou k dispozici na serveru apha.cz v sekci rodiny (<http://www.apha.cz/cpr>). Mgr. Ing. Michal Němeček, biskupský vikář pro pastoraci

ZÁPIS ZE SCHŮZKY PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI 22.6.2014

Přítomni: P. Gapski, J. Durdisová, T. Lokajíčková, F. Nedbal J. Macek, P. Chvátal, J. Suchel, H. Svobodová

Omluven: P. Przygoda

Body jednání, návrhy, usnesení:

- 1) Zhodnocení proběhlých akcí: Noci kostelů, farní pouti, biřmování, 1.sv. přijímání, setkání se zástupci komunity Taizé – P. Gapski.
- 2) Personální změny ve farnosti:
k 1.7.2014 odchází z naší farnosti do Karlína P. M. Przygoda (rozloučení s P. Mariusem v neděli 29.6. na mš.sv. v 8 hod.)
jmenovací dekret na místo výpomocného duchovního dostal P. Jan Gerndt (představení v neděli 29.6. na mši sv. v 9,30 hod.). P. Gerndt bude zároveň rektorem kostela sv. Jana Nepomuckého ve Velké Chuchli a filiálního kostela Panny Marie v Malé Chuchli.
- 3) Městská misie: P. Gapski informoval o plánované městské misii, která by se měla konat v květnu 2015, pravděpodobně v souvislosti s Nocí kostelů, a bude trvat asi týden. Podrobnější informace budou sděleny.
- 4) Byla upravena předsíň kostela (vývěsky) a probíhá oprava skel ve dveřích. Dále probíhá oprava střechy kostela, na kterou finančně přispělo město a Ministerstvo kultury. O další dotaci se ještě bude žádat.
- 5) Pastorační plán na léta 2014-2019. P. Durdisová informovala o obsahu tohoto plánu, který připravilo Arcibiskupství pražské.
- 6) P. Gapski nastínil priority, na které je třeba ve farnosti dbát:
 - svátostný život (bohoslužby, svátosti a příprava na ně, návštěvy nemocných)
 - katecheze dětí (pí. Habánová sestavila plán)
 - charita v rámci farnosti (viz blíže ve Zpravodaji).
 - příprava spolupracovníků (animátorů, katechetů, vedoucích různých skupin)
 - společensko-duchovní akce
 - zapojení do života arcidiecézePastorační plán bude po úvaze a diskusích ve farnosti dále rozpracován. Prosíme, přemýšlejte o dění ve farnosti, diskutujte a dávejte své návrhy!
- 7) Na září je plánován farní výlet, podrobnosti budou oznámeny.

Termín příští schůzky pastorační rady je stanoven na 24. 8. 2014 od 19:15

Zapsala: HS

KDO ZPÍVÁ, DVAKRÁT SE MODLÍ

O významu zpěvu při liturgii bylo na stránkách Zpravodaje napsáno už mnoho. Po mnoho desítek let nebyl u sv. Václava sbor. Nyní se klasické hudbě již 4 roky věnuje sbor Ignis, který tvoří farníci od sv. Václava a od sv. Ignáce. Podpořte nás! Od loňska máme i skvělou paní dirigentku, která nám opravdu nic neodpustí (naposledy např. 1.6. na večerní mši). Jelikož je již třetí za dobu existence sboru, je to jistě znamením, že sbor má pokračovat. Je nás cca 25 stálých členů, při vystoupeních se nás sejde i více. Pro velká díla to je ale stále málo. Potřebovali bychom naplnit stav na cca 45 členů, aby vystoupení nebylo závislé na tom, jestli se sejdou klíčové hlasy. Hledáme tedy všechny - soprány, tenory, alty, basy, všechny kteří mají radost ze zpěvu, hledají společnost milých a pro zpěv zapálených, všechny, kteří chtějí ozdobit liturgii. Zkoušet začneme již v srpnu (každé pondělí), u sv. Ignáce (vchod z Ječné ul., zvonek na Sál č. 24). Není právě toto vaše role ve farním společenství?

A pokud se necítíte na vážnou hudbu, nemohli byste zpívat ve skupince rodičů a dětí? I tam chybí hodně hlasů na pravidelné účinkování při mši sv. v 9:30!

FN

CHARITA VE FARNOSTI – VÝZVA!

Vážení farníci, v naší farnosti nemáme dostatek finančních prostředků ani lidských zdrojů, abychom mohli zajistit plnohodnotnou farní charitu, která by byla otevřena i potřebám mimo farnost. To ale neznamená, že nemůžeme dělat nic. Možná jsou mezi námi lidé (jednotlivci nebo rodiny), kteří potřebují finanční podporu nebo jinou pomoc, ale my o nich nevíme. Pokud znáte někoho takového, dejte nám to prosím, vědět. A třeba jsou mezi námi i tací, kteří by rádi pomáhali (osobní pomocí, odbornou radou, věcnou či finanční podporou) a rozdávali tak radost kolem sebe.

Jestli někoho tato výzva osloví, obraťte se prosím na farní radu, jmenovitě na Petra Chvátala (724 049 033, email: pdchvatal@seznam.cz) nebo Helenu Svobodovou (724 500 152, email: helusa.svobodova@seznam.cz).

„MÁME K DISPOZICI SÍLY VŠECH“ (rozlučení se smíchovskou farností)

Právě do těchto slov oblékl svůj životní postoj básník a dramatik Paul Claudel (1868-1955), svého času též diplomat působící v Praze. A byť vzletná slova uvádají pod prachem času, život tepe stále blíže k cíli. Pro naši pouť, pro zápas máme i my k dispozici síly všech – *všech svatých*. Milí duchovní otcové, dobří farníci, přátelé, lidé známí od vidění, vy všichni, návštěvníci kostela svatého muže Václava, všichni kdo putujete k Bohu... Loučím se s vámi!

Od podzimu roku 2008 jsem procházel seminární formací (nejprve v Teologickém konviktu (Olomouc) a od r. 2009 v Arcibiskupském semináři v pražských Dejvicích) a zároveň studiem na Katolické teologické fakultě UK. Nyní, když se léta mé přípravy na kněžskou službu završují, připravuji se k dalšímu kroku. Coby pastorační asistent a později jako jáhen budu od července 2014 pomáhat a pobývat v Roudnici nad Labem.

Loučím se a prosím vás - *pracujte*, usilujte a vytrvávejte v zápasech, hledejte a nalézejte. Avšak nepracujte jen tak, jak je lákavé dnešním časům; pracujte i *neviditelně* – modlete se s Kristem Ježíšem. Jak za farní společenství (nejen u sv. Václava), tak za rodiny, lidi nemocné, ztrápené, smutné, nevěřící a trošku i za seminaristy, jáhny a kněze; lidi živé i za ty, jejichž život se už završil...

Má-li být svět proměněn, je s proměnou potřeba začít u sebe. Ostatně platí: „Abychom měli starý bílý sloup, musíme mít nový bílý sloup“ (Jak trefně praví G. K. Chesterton.) Je to jednoduché – jako je třeba sloup stále oprášovat a natírat, tak je tomu i s naší existencí. Dokonce potřebujeme více než nátěr a oprášení, potřebujeme *vztah*... Bez svátostí, které pro nás smí být obdobou pupeční šňůry spojující nás s Bohem, budeme chřadnout. Avšak právě proto, že máme síly *všech*, smíme spolupracovat na příběhu svého života a vše vsadit na Pána, připojit se k jeho Tělu a jít *dál*.

V tom nám může být inspirací i prvně zmíněný dramatik:

“(…) máme k dispozici síly všech: od Požehnané Panny na vrcholu nebes až k ubohému africkému malomocnému, který se zvonkem v ruce používá svá napůl shnilá ústa k tomu, aby vydechoval mešní odpovědi. Celé stvoření, viditelné i neviditelné, celé dějiny, vše minulé, přítomné i budoucí, veškerá příroda, všechny poklady svatých, rozhojnění milostí, to vše je nám k dispozici, to vše je takřkajíc naším prodloužením a naším úžasným nástrojem. Všichni svatí, všichni andělé jsou naši! Můžeme si posloužit inteligencí svatého Tomáše, mocnou pravici svatého Michaela, srdcem Johanky z Arku nebo Kateřiny Sienské a všech dalších skrytých zdrojů, jichž se stačí dotknout, abychom je přivedli do varu. Vše, co hoří dobrem, velikostí a krásou od jednoho konce světa k druhému, vše, co hoří svatostí - obdobně jako lékař říká o nemocném, že hoří horečkou -, jako by bylo naším dílem.

Hrdinství misionářů, inspirace učitelů, velkodušnost mučedníků, genialita umělců, horoucí modlitby klarisek a karmelitek - tím vším jako bychom byli my!

To jsme my! Od severu na jih, od alfy po omegu, od východu slunce až na jeho západ je s námi

všechno jedno. Oblékáme se do toho všeho, uvádíme to vše do chodu a tím vším, zapojeným do jednoho orchestru, jsme zjevováni a zároveň umenšováni k nicotě. Vše, co patří k nedílnému tělu: pokrm, dýchání, vylučování, lačnost, rafinovaně jemná rovnováha práva a vlastnění, to vše je svěřeno zpívajícímu lidu, složenému z jednotlivých buněk, to vše nachází své ekvivalenty v širokém obvodu křesťanstva. A to vše se v nás nachází, aniž bychom o tom věděli, a církev to předkládá a vykresluje mimo nás do nádherně širokého rozměru. Naše krátké podněty jsou přijaty, převzaty, vykládány a rozvíjeny nesmírnými hvězdnými pohyby. V astronomických vzdálenostech, jež jsou mimo nás, můžeme rozluštit text, který je mikroskopicky vepsán do hlubin našeho srdce.“

(Text P. Claudela citován z knihy: Meditace o církvi, Henri de Lubac, KNA 2006, str.113).

Protože máme k dispozici síly všech, můžeme vytrvat!

V modlitbě se loučí, rád a s vděčností pamatuje

Jiří Prokop Zeman

UBLÍŽENÍ MYŠLENKAMI

Náš život ovlivňují nejenom podmínky a okolnosti, ve kterých žijeme, ale také naše myšlenky. Často zapomínáme na skutečnost, že mají velikou moc. Tuto pravdu vyjadřuje biblický citát, který zní: „Čeho je srdce plné, to ústa mluví.“ Mnoho lidí dnes přemýšlí velmi negativně. Necháávají se strhnout míněním sdělovacích prostředků. Velice intenzivně prožívají fiktivní osudy seriálových hrdinů nebo osobností, o kterých píší bulvární časopisy. Zapomínají na prostou pravdu, že tito lidé žijí také svůj obyčejný život, který se většinou nepodobá tomu vysněnému. Proto bychom si mohli všichni bez rozdílu ve chvíli ticha odpovědět na otázku, jaké myšlenky chci kolem sebe šířit. Pokud bude naše odpověď kladná a snaha upřímná, můžeme tak opět alespoň malou kapkou přispět ke zmírnění zla.

IB

CO NÁS ČEKÁ PO PRÁZDNINÁCH?

Aniž bych měl v úmyslu snižovat význam svátků během roku, pocituji, že jejich význam v očích dětí bledne ve srovnání s jinak zcela nesvátečním dnem, kterým je konec školního roku. Pro milion dětí je to skutečně den s velkým D a pro většinu utahaných rodičů taktéž. Ale zatímco normální dítě hodí tašku s učením do temného kouta a pustí školu na dva měsíce z hlavy, dospělí si tento luxus dopřát nemohou.

K úkolům, které bychom měli vidět za horizontem dvou letních měsíců, patří komunální volby. Ale po čtvrtstoletí svobody jsme politikou unaveni. Kormidlo státu i většiny krajů a obcí drží v rukou profesionální matadoři, kteří na jevišti předstírají nesmiřitelný boj idejí, aby si pak za oponou svorně potřásli rukama. Otupěli jsme a zjevná urážlivost této, stále se opakující, frašky nás již vlastně nerozčiluje. Bereme to jako, svého druhu, zákonitost. Ale to je velká chyba.

Křesťané, kteří o sobě, snad právem, předpokládají, že mají jasno v žebříčku základních životních hodnot, nechávají o sobě rozhodovat lidmi, kteří mají v hlavě totální hodnotový zmatek, či jsou přímo agresivními stoupenci myšlenek, které jsou v rozporu s přirozeným mravním řádem. Pokud by se někomu zdálo, že zde hovořím o věcech, které se týkají takzvané vyšší politiky, uvedu několik triviálních případů, které se týkají problematiky obcí. Máte potíže zapsat dítě do školky nebo do první třídy? Prý nejsou kapacity. Ale vždyť zřizovatelem těchto stupňů škol je obec. Tak proč nemá obec kapacity? Protože budovy byly prodány nebo pronajaty. Máte dojem, že z centra města se stal skanzen, ve kterém téměř nikdo nežije? Jistě. Obec se téměř úplně zbavila svého bytového fondu a tím i možnosti udržet v centru bydlení dostupné nemajetným občanům a rodinám s dětmi. Zdá se vám, že nekonečný a brutální atak developerů na poslední větší volné plochy sloužící k rekreaci z vás činí cizince ve vlastním městě? Jistě, ale od samosprávy, která se nechá znásilňovat chamtivostí developerů se nedá nic jiného čekat. Bude prohlašovat ústupky za realizmus a prohry za strategické výhry, až zde pro občany nezůstane vůbec nic.

A tak budeme brzy poslouchat řeči o tom, co všechno bylo uděláno špatně a jak to po volbách někdo udělá úplně jinak a lépe. Z valné části to nebude pravda. Jedinou cestou, jak věci

trochu změnit, je jít se vši vážností do toho. Nás všech se to týká. Křesťanů z velkých farností našeho obvodu, kteří žijí ve spořádaných rodinách, udržují určitou slušnou úroveň vzdělanosti a tradiční kultury. Těch, kteří pracují nezištně a s radostí s dětmi a jsou činní v sociální oblasti. Všech těch, díky kterým národ v minulosti přežil dvě likvidační totality. Také těch, kteří působí v nesčetných drobných občanských aktivitách a drží nad vodou občanskou společnost, či těch, kteří se denně modlí za národ a společně dobro, přestože je má majoritní část společnosti za bláznů. Těch několik tisíc lidí musí mít přece své zastoupení na radnici.

Vyzývám proto všechny unavené a již natěšené na prázdniny. Uvažujte o podpoře kandidátů KDU v komunálních volbách. Přijměte své místo na kandidátce, pokud se na to jenom trochu cítíte. Je čas vyjít z mráкотné uzavřenosti a přijmout s radostí úděl boje a zodpovědnosti.

Přeji krásné prázdniny,

Josef Cuhra (josef.cuhra@volny.cz)

PASTÝŘSKÝ LIST KARDINÁLA DOMINIKA DUKY, OP, ARCIBISKUPA PRAŽSKÉHO

Bratři a sestry,

tímto oslovením se obracím nejen na věřící katolíky, ale na všechny naše občany a dokonce i na hosty našeho státu, kteří touží po spokojeném životě. Činím tak v den, kdy si spolu s celou Evropou připomínáme začátek 1. světové války.

Víme dobře, že je různě hodnocena historiky, že o její důsledky klopýtají právníci a politikové i v současné době. To ponechám odborníkům. Chci upozornit na něco jiného. Na to, jak tato válka poznamenala dějiny lidstva, které jsou dějinami viny, odpuštění a spásy.

První válka světová představuje šok a morální zlom. Milionové počty padlých a jejich anonymita zpochybnily hodnotu lidského života. Co záleží na jednom vojákovi? Poslušnost rozkazům pod hrozbou smrti zpochybnil pojem zodpovědnosti a tím i lidské důstojnosti a sebeúcty. Není divu, že po skončení války došlo k dvěma reakcím. Prvou byla snaha vzpomínku na ni vytěsnit, odkázat ji do minulosti. Druhou byla víra, že něco podobného se nemůže opakovat. Dnes víme, že se to do dvaceti let opakovalo v podobě větší a nelidštější.

Je třeba důrazně říct, že podobné věci se opakovat mohou a že obdobným způsobem i vznikají. Situace na Ukrajině je jak v rámci lokálním, tak v přístupu velmocí nebezpečně podobná situaci na Balkáně v předvečer 1. světové války a výroky některých politiků skoro totožné s výroky v předvečer 2. světové války. Jak je to možné? Děje se to právě proto, že děsivé vzpomínky chceme vytěsnit a zapomeneme, z historie se nepoučíme a zopakujeme smrtonosné chyby. Miliony mrtvých, kteří varují, nechceme slyšet.

Položme si další otázku. Jak tento nespočetný zástup vyzývající nás k uchování míru vznikl? Vznikl tak, že pyšná, všemu nadřazená chtivost moci odmítla a umlčela hlasy míru. Je málo známo, že dopis papeže Pia X, v kterém doslova na kolenu prosil císaře, aby zabránil válce, byl zadržen v generálním štábu a nebyl doručen. Je ctí naší arcidiecéze, že arcibiskup Skrbenský se veřejně postavil za ještě jiné papežovy výzvy k míru. Byl kvůli tomu odstraněn z pražského stolce. Je také málo připomínáno, kolik mužů bylo ve všech zúčastněných zemích popraveno za vlastizrady, protože odmítli z nábožensky motivované lidské zodpovědnosti zabíjet na povel.

První světová válka nastolila dvě vážná témata. Otrásla vírou v dobrého Boha. Jak se na to mohl dívat?! Bůh je Bohem míru a zve ke svému míru i všechny lidi. Lidé válčí ze své vůle, ne z vůle Boží. Katolická církev ani jiné křesťanské církve nežehaly zbraním, ale s úzkostí se modlily za vojáky a vkládaly je do Boží ochrany a Božího milosrdenství. Otrásla také pojmem mír, protože byl porušen tak silně, že dosud nebyl plně obnoven. Kladu si otázku, co vlastně je mír a jak k němu dospět. Snad všichni lidé tuší, co to mír je a dovedou mluvit o okamžicích, kdy ho pocítili. Definovat mír se však nepodařilo. Důvod je zřejmý. Chceme mír nařídít v rámci sporů. Vždy nám vyjde jen jakási neválka.

Křesťané vždy hledají poučení v Bibli. Tam se dovídáme, že skutečný mír není pojmem pozemským ale vlastností Božího bytí. Mír je harmonií tří Osob v jednotě Boží Trojice. Dále nám

Písma říkají, že jsme k němu pozváni nabídkou odpuštění. Skutečný mír je stav vzájemného sebezpřijetí. To ovšem nastává aktem odpuštění a vzájemného smíření. To nejde deklarativně zavést. Smíření musí vzejít z života, tj. právě tak, jako z života vyrostly křivdy, bolest a nenávisť. Rány rozdělení se musí zhojit. Je to dlouhý proces, který se může zdárně rozvíjet, jen když si uvědomíme celek, kterého se týká. Tím je lidstvo evropské či celosvětové, k němuž všichni patříme. I když padlí umírali Bůh ví v jakém vzájemném záští, dnes leží pospolu a my na válečných polích sklízíme obilí na chléb pro všechny. Všichni padlí jsou naši padlí. Všem přejeme, aby odpočívali v pokoji. A proto nesmíme jejich pokoj rušit křikem nových sporů ani starých výčitek. Ve Starém zákonu je pozoruhodná vize kýženeho míru, která zároveň ukazuje, jak se k němu blížit. Prorok Izaiáš říká: Národy zlámou své meče a překonají je v radlice. Svá kopí ve vinařské nože ... nebudou se už učit vést válku. Naši snahou ať je tedy spolupráce. Ať o ni usiluje každý tam, kde právě stojí, v malém i velkém. Pochopme konečně, že práce spojuje, zisk na úkor druhých rozděluje.

Žehnám vás. Vyzývám vás: staňte se nositeli míru. Ve jménu Otce i Syna i Svatého Ducha.

kardinál Dominik Duka, OP, arcibiskup pražský

SMUTNÉ VÝROČÍ: LÍTOST A POUČENÍ

V letošním roce dne 28. července si připomeneme 100 let od začátku 1. světové války - ve své době války v dějinách lidstva nejstrašnější. Ten den Rakousko-Uhersko vypovědělo válku Srb-sku. Válka, ve které naši chlapi umírali za monarchii Rakouska-Uherska, za nepředstavitelných podmínek. Nejen zákopová válka, ale i válka v horách (např. i kanony na lanech, tažené na alpské štítu), ruských stepích a italských bažinách si vyžádala více než 10 milionů obětí. 1. světová válka nebyla sice českou válkou, ale počet jejích obětí byl i u nás nesmírně vysoký, odhaduje se asi 200 až 250 tisíc. V Čechách a na Moravě by se nenašla rodina, která by nebyla touto válkou krutě zasažena. I v nejmenších vesničkách dodnes zůstaly pomníky nesoucí jména těch, kteří se ke svým maminkám již nikdy nevrátili - někteří narukovali již ve svých 17 letech. Neměli bychom vzpomínat jen na některé z nich.

Naši chlapi bojovali a umírali po boku svých rakouských a německých kolegů hrdinně a obětavě, brali válku jako svou povinnost a úkol. Nebyli žádní Švejkové!!! Román je pomluva a zkreslený názor očerňující celou generaci Čechů a Slováků. Navzdory tomu je však bojové umění i bojové nasazení našich vojáků vysoce ceněno rakouskými i německými důstojníky a generály (i nepřátelskými).

Nadšení nad vznikem Československé republiky poněkud překryl přínos československých legií, které zformovala Masarykova zahraniční akce v Rusku, Itálii a Francii. Mluvit o jejich hrdinství a vojenských výkonech, které jsou nesporné a fascinující, viz např. sibiřskou anabázi našich legií, zapadalo mnohem lépe do ideologické stavby nově vzniklého státu, ačkoli velikostí i počtem obětí (přes 5 500) jsou s podílem vojáků v rakouské armádě nesrovnatelné. Měli bychom v české národní tradici najít místo pro obyvatele české země, ať už

nosili rakouskou nebo legionářskou uniformu.

Arcibiskupství pražské doporučuje k tomuto výročí modlitbu: „V době války a rozvratu“, Český misál, Praha 1983, str. 847:

*Bože, tys nám poslal svého Syna,
aby nám přinesl Tvůj pokoj,
a on za nás prolil svou krev,
a tak přemohl naši lidskou zlobu.
Proto Ti s důvěrou svěřujeme naše bratry a sestry,
kteří položili životy v bojích první světové války.
Věříme, že je vysvobodíš ode všeho zlého
a dáš jim svůj věčný mír.*

*Prosíme Tě za ty,
kteří byli hluboce zraněni v důsledku války
jak na těle, tak na duchu.
Zahlad' tyto bolestné rány.
Prosíme Tě za smíření zla,
které se tímto hrozivým konfliktem zrodilo.
Odpusť našim předkům
a pomoz nám usilovat o skutečný mír.
Neboť Ty žiješ a vládneš na věky věků. Amen*

Zveme k modlitbě a klademe přitom důraz na pokání za zničení lidských životů. Chceme prosit za spásu těch, kteří padli, a odpuštění vin všem, kteří nesou podíl na tomto hrozivém krvepro-lití. Chceme také prosit za odvahu a vůli k míru ve světě a ochranu před novými válečnými ohroženími. Spěte v pokoji, chlapci!

Jan May

JSTE SPRÁVNĚ SVOBODNÍ?

K této malé úvaze mě přivedla nedávno položená otázka. Nevím, jak vy byste, milí farníci, vysvětlili otázku, jak je to s tou svobodou, o které často slyšíme či čteme a jak je to se svobodou křesťana? A je to totéž? V totalitě jsme přece bojovali za svobodu a teď jsme svobodní a v mnoha zemích se za svobodu stále bojuje. Co to ale vlastně znamená? Svoboda se dnes často chápe jako možnost bez zábrán dělat vše, či říci „ano“ ke všemu, co se nám líbí, nebo po čem toužíme. Jsme svědky podbízářských reklam na všechno možné. Často se také nabídky týkají zdraví i života, proto se mnozí domnívají, že je možné a správné přijmout vše co se nabízí, i co je státem povoleno (např. interrupce, euthanasie...).

Jak je to tedy u křesťanů? V Bibli (Gal. 5,13) se píše: „Byli jste povolání ke svobodě, bratři...“ Křesťan je člověkem, který svobodně řekl „ano“ Kristu. Svobodně se rozhodl jít svým životem s Kristem a žít podle nauky křesťana. Proto se učí říkat „ne“ na mnoho svůdných a často špatných věcí (i třeba zákonem povolených). Stává se, že i někteří křesťané argumentují – proč ne, to přece dělají všichni! Mnohé věci jsou však proti našemu svědomí. Svoboda křesťana je tedy především schopností říci „ne“ všemu, co je v rozporu s naším povoláním, s naší cestou za Kristem. Ve Sk 5, 29 je přece řečeno: „Boha je třeba poslouchat více než lidí“. Za své „ne“ je ovšem někdy nutno i trpět. Za nesouhlas zaplatili mnoha ranami už apoštolové před veleradou. Pamětníci totality platili nesvobodou i životem. I dnes bují propaganda, reklama, často i vydírání - chceš-li mít úspěch, musíš říci ano. A tedy křesťan, pokud chce zůstat věrný evangelium, se musí naučit říkat „ne“. Rozhodli jsme svůj život žít s Kristem, proto bychom neměli dělat kompromisy, nebo naříkat nad tím, že si nemůžeme dovolit vše co ostatní kolem nás, ale s radostí v srdci jít životem. Náš život má přece smysl, putujeme životem s Kristem ke slíbenému cíli!

MM

VÁHA SLIBU

Každá doba má své kladné i stinné stránky. Dříve si lidé více věřili. Slovo mělo velikou váhu. Zodpovědné jednání se nepovažovalo za přežitek nebo omezení svobody.

Náš způsob života je velmi rychlý. Lidé se nechtějí na nikoho vázat. Vztahy jsou nestálé. Mnozí se vůbec nezamýšlejí nad důsledky svého chování. Existují však pravidla pro dobrý život, která stále platí. Přesto, že jsme slovy zavaleni, neměli bychom přestat přemýšlet. Pokud někomu něco slíbíme, důkladně si před tím rozvažme, jestli jsme schopni splnit závazek a povinnosti spojené s ním. Naše důvody pro jeho nedodržení mohou být různé. Někdy je to lenost, častěji však nerozvážnost a nezodpovědnost. Důsledkem každého nesplněného slibu je smutek a zklamání. Občas také uvědomění slabosti. Abychom mohli předejít těmto negativním věcem, řídme se dvěma zásadami. Pokud jde o malý slib, např. půjčení nějakého předmětu, společnou procházku či pomoc při práci, alespoň se dotyčným omluvme za jeho nedodržení. Veliké závazky, které by ovlivnily celý náš život, probírejte také s dobrými přáteli. Jedná se např. o manželství, kněžství nebo řeholní sliby. Jestliže po důkladném prozkoumání kladů i záporů závažného rozhodnutí zjistíme, že bychom je neplnili dobře, raději se k němu nezavazujeme. Tak se ušetříme zbytečných těžkostí. IB

KDY LETOS UVIDÍME SLZY SV. VAVŘINCE?

Všichni vídáme v srpnu o dovolené na noční obloze „padat hvězdy“. Náleží k meteoritskému roji Perseidy, který každoročně má maximum po 10. 8., kdy slavíme svátek Sv. Vavřince. Již dříve se pro ně u nás vžil milý lidový název „Slzy Sv. Vavřince“. Máme rádi tohoto mučedníka, který byl za živa upečen na roštu a dle legendy před smrtí požadoval přetočení z důvodu lepšího propečení.

Meteory jsou pozůstatky rozpadající se komety Swift - Tuttle, objevené v roce 1862, jejíž část zůstává „rozdrobena“ podél dráhy komety. Jakmile Země protne dráhu komety, malá tělíska velikosti pískových zrn shoří v atmosféře ve výši asi 50 až 70 km. Přilétají rychlostí 80 až 110 km/s a zbytky hoření zanechávají viditelnou stopu. Nic z nich nezbude, a budme rádi! Dle klasifikace NASA tělesa větší než 140 m způsobí přírodní katastrofu! A co je radiant roje? Kdy-

bychom protáhli dráhy jednotlivých meteorů, protnou se v jediném bodě „radiantu“. Zdá se, jakoby meteory vyletovaly z jednoho bodu (jako když koukáme ve sněhové vánici předním sklem automobilu), který leží v souhvězdí Persea. Roj patří mezi nejznámější.

V letošním roce 2014 očekáváme maximum roje 13. 8. V 6 hod nad ránem s očekávanou frekvencí až 70 meteorů/hod, obloha však bude hodně přespvětlena měsícem, 3 dny po úplňku. Maximum roje je ale velmi ploché, takže první Perseidy můžeme pozorovat již kolem 17. července, poslední pak kolem 24. srpna.

Využijme krásu noční oblohy v letních měsících, zvedněme hlavu a kochejme se nádherou hvězdného nebe. A bude na co se dívat: Mars, Saturn, Mléčná dráha, letní trojúhelník, galaxie, hvězdokupy, přelety ISS. Poděkujme hlavně našemu Pánu, který stvořil veškerou tuto krásu z ničeho, pouhým slovem a z nevýslovné lásky k nám! Vždyť přeče: „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle Jeho rukou. Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky“ (Ž19,2-3).

Jan May

Cestovní kancelář PALOMINO, Irena HENDRYCHOVÁ
V Rohu 725/12, 142 00 Praha 4
Tel. +420 404 239, 728 361 728, 728 327 282
E-mail: palomino@volny.cz, <http://www.palomino.cz>

IZRAEL

Program:

- 1.den – odbavení na letišti, odlet z Prahy ve večerních hodinách
- 2.den – přilet do Tel Avivu v brzkých ranních hodinách, odjezd do hotelu v Betlémě, po snídani celodenní prohlídka Betléma - Bazilika Narození, Mléčná jeskyně, Pole pastýřů, večere a nocleh v Betlémě
- 3.den - po snídani odjezd do Jeruzaléma - Staré město, Křížová cesta, bazilika Božího hrobu, Hora Sion, hrob krále Davida, Večeřadlo, bazilika Zesnutí Panny Marie, San Pietro in Gallicantu, večere, nocleh v Betlémě
- 4.den – po snídani návštěva okolí Galilejského jezera – Tabgha, Kafarnaum, oběd v restauraci na břehu Galilejského jezera – místní specialita „ryba svatého Petra“, Hora Blahoslavenství, Primát sv. Petra, plavba po Galilejském jezeře, Yardenit – obnova křtu, večere a nocleh v Betlémě
- 5.den – po snídani odjezd autobusem do Bethánie, údolí Wadi Qelt, Jericho – nejstarší město světa, Hora Pokušení, zastávka v turistickém centru – možnost oběda a nákupu kosmetických přípravků z Mrtvého moře, suvenýrů a ovoce, Massada a Kumrán /návštěva fakultativně/, koupání v Mrtvém moři, večere a nocleh v Betlémě
- 6.den - po snídani návštěva Hory Tabor, Nazaret – Bazilika Zvěstování, kostel sv. Josefa, Kána Galilejská - obnova manželských slibů, večere a nocleh v Betlémě
- 7.den – po snídani návštěva městečka Ein Karem – kostel Narození sv. Jana Křtitele, kostel Navštívení Panny Marie, Jeruzalém - Yad Vashem – památník holocaustu, návštěva Diamantového centra, večere a nocleh v Betlémě
- 8.den – po snídani odjezd do Jeruzaléma, návštěva Olivové hory – výhled na panorama Jeruzaléma, Bethfage, Dominus Flevit, Getsemanská zahrada, Zeď Nářků, večere, nocleh v Betlémě
- 9.den - odjezd na letiště v brzkých ranních hod., přilet do Prahy v dopoledních hodinách.

Termín: 30.11. – 07.12.2014

Cena: 15.900,- Kč

Cena zahrnuje:

letenku Praha-Tel Aviv-Praha, letištní taxy, 7x ubytování v Betlémě ve 2-3 lůžkových pokojích včetně příslušenství, 7x polopenze, dopravu po Izraeli klimatizovaným autobusem, kompletní pojištění, služby průvodce, zákonné pojištění CK proti úpadku

Cena nezahrnuje:

vstupy, hromadné poplatky a obslužné – 85 USD uhradíte v Izraeli
CK si vyhrazuje právo na změnu programu.

V případě zájmu více farníků, bylo by možné pojmut zájezd jako farní pouť, s duchovním doprovodem otce Jerzyho. Předběžné přihlášky v sakristii.

----- zde přehni a slep vnitřní strany dohromady -----

P. ThMgr. Jerzy Gapski

ŘKF u kostela sv. Václava

Náměstí 14. října 17/642

Praha 5 - Smíchov

1 5 0 0 0

MILÉ DĚTI,

na letošní prázdniny jsme pro vás připravili výtvarný úkol. Kreslíte rádi? Až během letního cestování navštívíte nějaké místo, kde se vám bude hodně líbit, zkuste ho nakreslit na připravenou pohlednici, připište hezký pozdrav a pošlete panu faráři. Adresu máte předtištěnou, takže stačí jen nalepit známku a najít poštovní schránku. Přejeme vám krásné prázdniny, Boží ochranu a požehnání a těšíme se na vás v září!

GS

CHRÁMY JSOU POSVÁTNÉ PROSTORY, NIKOLIV SPORTOVNÍ HALY

Malá katolická etiketa

Způsoby chování, ať už dobré nebo špatné, nejsou nikdy soukromou záležitostí, nýbrž vždy vyjadřují kulturní stav společnosti. To platí také pro „chování“ v kostele. Nutí to tedy k zamyšlení, když náboženské „způsoby“ ztrácejí svůj vliv a nerespektují je již ani věřící v posvátných prostorech. Prof. Dr. August Heuser, ředitel dómského muzea v Mohuči, napsal malou katolickou etiketu, která může posloužit katechetům, rodičům a všem věřícím.

Pravidla slušného chování dosloužila. Od generace '68 začala být pokládána za „represivní“ a ztratila svůj účinek. Od té doby je přípustné jíst polévku vidličkou a jít do divadla v cvičebním úboru. Žvýkat žvýkačku v divadle nebo ve třídě se stalo soukromou záležitostí stejně jako baseballová čepice ve škole. Dobré způsoby přestaly existovat.

Ale dnes už mají dobré způsoby opět konjunkturu. V některých zemích uvažují o tom, že zavedou pravidla slušného chování jako školní předmět. I když k tomu třeba nedojde, jsou pedagogové toho názoru, že naučit se dobrým způsobům je pro budoucnost žáků stejně potřebné jako naučit se pravidlům pravopisu.

Krátké kalhoty a hluboké dekolty

Také pro kostely platí odedávna pravidla chování. Při papežských nebo biskupských návštěvách a při styku s kněžími ve veřejných prostorech se ještě praktikují. Oslovování a gesta se liší od všedních oslovení a gest. Především v jižních částech Evropy je to ještě velmi zřejmé. Navštívíte-li kostel a především velkou katedrálu v jižní Evropě, máte ještě dobrý pocit posvátného prostoru, a při jejich návštěvě ví i občan ze severu, že nemůže dovnitř vstupovat v jakémkoliv oděvu. Krátké kalhoty, holá ramena, hluboké dekolty či čepice na hlavě zde nestrpí. Nejčastěji obdrží návštěvník plastickou pláštěnku, která přikryje nahé části těla. Můžeme se nad touto přísností usmívat, ale pravdou zůstává, že každé místo má své specifické oblečení. To platí pro pláž, školu i divadlo.

Školní vyučování předkládá nejen věcné souvislosti, ale jeho součástí je i výchova vhodného chování. K dovednosti číst patří také dovednost přečíst text na veřejnosti. K úvaze o etických a mravních obsazích patří i dovednost mravně se chovat. Tak patří i k výuce náboženství, že jeho obsahy mají své vyjadřovací formy, které musí znát a ovládat již školáci.

Způsoby chování v chrámových prostorech

Praktickou zkouškou takových znalostí je chování v chrámovém prostoru. Jelikož chrámové prostory podle katolického pojetí jsou prostory posvátné, platí v nich tradicí potvrzená pravidla chování, jejichž dodržování je smysluplné podobně jako dodržování společenských pravidel. Kostel, kde se učíme víře, není pouze místem, kde poznáváme obrazy a předměty zbožnosti a znamení víry, ale je také místem, kde se učíme, jak se v kostelním prostoru chovat.

Jestliže doma či ve škole existují pravidla chování, která je třeba respektovat, jako např. stolování nebo chování ve třídě, pak určitá pravidla platí i pro posvátné prostory. Některá z nich si tedy můžeme vyjmenovat:

1. Důstojnost prostoru: Chrámový prostor jako dům Boží má svou důstojnost. S touto důstojností je neslučitelné např. cumlání lízátek nebo žvýkání žvýkaček.

2. Oděv: Důstojnost tohoto prostoru vyžaduje přiměřený oděv.

3. Klobouky a čepice: Tradice v našich společenských pravidlech předpokládá, že muži a chlapci v uzavřených prostorách a při zdravení nemají na hlavách klobouky a čepice. To je gesto zdvořilosti a úcty. Pro chování v chrámu platí: chlapci a muži sejmou před vstupem do kostela klobouky a čepice. Dívky a ženy pokrývky ponechávají na hlavě. To je pozůstatek tradice, že ženy své vlasy zahalují. Vlasy totiž platí za sexuální symboly. Proto v dřívějších dobách ženy ve věku na vdávání musely nosit na hlavě šátek. Ještě dnes říkáme, že žena „přišla pod čepce“. Tento obyčej se udržel i z praktických důvodů. Ženy tedy ponechávají své klobouky na hlavě. V jižních zemích si ženy, které přicházejí bez pokrývky hlavy, při vstupu do chrámu pokládají na hlavu alespoň šátek nebo lehký závoj.

4. Znamení kříže: Znamení kříže, při kterém se vyslovuje „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“, je základní úkon katolické modlitby. Začínáme a končíme tak každou modlitbu. Vyjadřuje se tak znak kříže. Pro katolického křesťana je tento znak znamením požehnání pro celé tělo, které se pak oddává modlitbě.

5. Pokropení svčenenou vodou: Při vstupu do kostela namočí katolický křesťan špičky prstů v kropence se svčenenou vodou a pak dělá znamení kříže. Připomíná si tím svůj křest, který mu umožnil vstup do církevního společenství. Toto gesto se opakuje při opuštění kostela. Tím si věřící opět připomíná svou úlohu, kterou má jako pokřtěný ve světě.

6. Přiměřená chůze: Rychlá chůze a běhání je pro kostelní prostor nevhodné. Krok má být přiměřený tak, jak má být ukázněné všechno chování. Jsme na posvátném místě a to by mělo ovlivňovat všechnen náš pohyb.

7. Pokleknutí: Pokleknutím směrem ke svatostánku, který označuje věčné světlo, dává katolický křesťan najevo, že chápe chrám jako dům Boží, resp. jako zvláštní místo skutečné přítomnosti Ježíše Krista v Nejsvětější Svátosti oltářní, a že tuto víru vyznává. Pokleknutí je v mnoha kulturách znamením podřízenosti a uznáním svrchovanosti toho, před kým poklekáme.

8. Klečení: S pokleknutím souvisí také klečení. Klečení je znamením úcty, pokory a podřízenosti. Protože modlitba se má konat ve vsí pokoře, je klečení nejpůvodnějším a nejpřiměřenějším držením těla při modlitbě. Zvláště při mši svaté počínaje proměňováním je klečení projevem klanění a úcty k Ježíši Kristu, který sestoupil na oltář, aby se za nás obětoval a daroval se nám. (Pokleká se už po Sanctus.)

9. Mlčení: Mlčení je projevem úcty a pozornosti. Proto v kostele vždy platí příkaz mlčení. Je to nejen pozornost a ohleduplnost k ostatním, kteří se v tomto prostoru soustřeďují k modlitbě. Je to především základní projev úcty k přítomnému Bohu.

10. Držení rukou: Během bohoslužby je držení rukou důležitým gestem. Známe dvě formy držení rukou: při jedné prsty zapadají do sebe, při druhé se dlaně s nataženými prsty přikládají k sobě. Oba tyto způsoby jsou rovnocenné.

11. Modlitba: Při každém i krátkém pobytu v chrámě by měl katolický návštěvník setrvat alespoň v krátké modlitbě. Jako modlitba se doporučují střelné modlitby nebo Otče náš spolu se Zdravas Maria.

Všechny tyto projevy nejsou něco jako uniformující předpis dvorské etikety, nýbrž vnějším projevem vnitřního postoje úcty a pokory, které vyrůstají z živé víry. Proto i výchova našich dětí k správnému chování v chrámě musí začít s předáváním víry vštěpováním vnitřního přesvědčení, že katolické chrámy jsou v prvé řadě místem, kde zvláštěním a reálným způsobem přebývá náš Pán, kde se s ním můžeme osobně setkat, klanět se mu a rozmlouvat s ním. Vhodné úkony, držení těla a projevy chování nejsou jen výrazem naší pokorné úcty, ale také estetickým projevem naší oprávněné křesťanské hrdosti, že můžeme náležet k jeho lidu. Nejsou soukromou záležitostí, ale výrazem společenského a kulturního stavu našeho křesťanského společenství a současně nás vhodně disponují k zaujetí odpovídajících vnitřních postojů, o kterých vydávají přesvědčivé svědectví.

FARNÍ POUŤ DO HRÁDKU U VLAŠIMI A NA KŘEMEŠNÍK S NÁVŠTĚVOU PELHŘIMOVA

V sobotu 7.6. jsme navštívili Hrádek u Vlašimi, hlavním mariánské poutní místo Podblanicka a jedno z bývalých působišť otce Jerzyho. Po mši sv. jsme uctili milostnou gotickou sochu Panny Marie Hrádecké, navštívili pramen a užívali nádherný klid místa. Cestou do Pelhřimova nás sice zdržely dvě velké objížďky, ale prohlídku kostela, včetně odborného a historického výkladu jsme stihli. Po společném obědě na náměstí v Pelhřimově, návštěvě věže kostela sv. Bartoloměje a prohlídce nádherně opraveného středu města, jsme odjeli do cíle našeho putování - na Křemešník. Na jeho vrcholku, uprostřed rozsáhlých lesů, v barokním kostele Nejsvětější Trojice nás průvodce seznámil s historií místa a

pouť jsme zakončili krátkou pobožností. V podvečer jsme v pořádku dorazili zpět do Prahy. Děkujeme všem organizátorům, účastníkům i otci Jerzymu za velmi příjemný zážitek. **FN**

OKÉNKO SV. GABRIELA

Rektor kostela:

P. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D, J.C.D, tel.: 241 416 252 nebo 605 830 201; e-mail: standa.pribyl@volny.cz

číslo účtu Duchovní správy u sv. Gabriela: 08292191437 / 0800

Společnost přátel beuronského umění a Nadační fond MALAKIM:

Mgr. Monica Bubna-Litic (Šebová), tel: 777 221 950;

e-mail: sebova@orlice.cz, www.beuron.cz

číslo účtu Společnosti přátel beuronského umění: 6668718001 / 5500

číslo účtu Nadačního fondu MALAKIM: 7452142001 / 5500

Zástupce pro tradiční liturgii:

Robert Školoud, tel.: 728 753 021; e-mail: robert.skoloud@gmail.com

červenec - srpen 2014

pá 4. 7.

17:00 mše sv. (tradiční – tridentská) votivní ze svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, po mši sv. výstav Nejsvětější svátosti oltářní

so 5. 7.

9.00 mše sv. (trid.) votivní ze svátku sv. Cyrila a Metoda

ne 6. 7.

17.00 mše sv. (trid.) ze 4. neděle po Svatém Duchu

ne 13. 7.

17.00 mše sv. (trid.) z 5. neděle po Svatém Duchu

ne 20. 7.

17.00 mše sv. (trid.) ze 6. neděle po Svatém Duchu

ne 27. 7.

17.00 mše sv. (trid.) ze 7. neděle po Svatém Duchu

pá 1. 8.

17:00 mše sv. (tradiční – tridentská) votivní ze svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, po mši sv. výstav Nejsvětější svátosti oltářní

so 2. 8.

9:00 mše sv. ze svátku Neposkvrněného Srdce Panny Marie

ne 3. 8.

17.00 mše sv. (trid.) z 8. neděle po Svatém Duchu

ne 10. 8.

17.00 mše sv. (trid.) z 9. neděle po Sv. Duchu

ne 17. 8.

17.00 mše sv. (trid.) z 10. neděle po Sv. Duchu

ne 24. 8.

17.00 mše sv. (trid.) z 11. neděle po Sv. Duchu

ne 31. 8.

17.00 mše sv. (trid.) ze 12. neděle po Sv. Duchu

PRÁZDNINOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:30 18:00 sv. Václav Neděle: 17:00 sv. Gabriel
Po, St, Pá: 17:30 sv. Václav Pátek 15:00 Palata
Út, Čt, So: 7:30 sv. Václav

Uvedený pořad bohoslužeb platí od 1.7. do 31.8 včetně, bez ohledu na svátky.

KOSTEL SV. VÁCLAVA JE V LÉTĚ OTEVŘEN:

pondělí - pátek 7.30 – 12.00, sobota 7.30 – 11.00, neděle 8.00 – 11.00
(v sakristii kostela je v těchto hodinách k dispozici pastorační asistent/ka)

SVÁTOST SMÍŘENÍ:

1/2 hod. před každou večerní mší sv. a v neděli též před dopolední; jindy po dohodě

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

1.7. úterý	Zahájení prázdninového pořadu bohoslužeb
3.7. čtvrtek	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4.7. pátek	Památka Sv. Prokopa, opata
5.7. sobota	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
11.7. pátek	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
14.7. pondělí	Svátek Bl. Hroznaty, mučedníka, hlavního patrona plzeňské diecéze
22.7. úterý	Památka sv. Marie Magdalény
23.7. středa	Památka sv. Brigity, řeholnice
25.7. pátek	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.7. sobota	Památka sv. Jáchyma a Anny
26.7. - 2.8.	Farní dovolená Štěkeň u Strakoníc - od soboty 26.7. do soboty 2.8.2014
29.7. úterý	Památka sv. Marty
31.7. čtvrtek	Památka sv. Ignáce z Loyoly
1.8. pátek	Památka sv. Alfonsa z Liguori, biskupa a učitele církve
4.8. pondělí	Památka sv. Jana Vianneye
6.8. středa	Svátek Proměnění Páně
8.8. pátek	Památka sv. Dominika
10.8. neděle	Svátek sv. Vavřince, mučedníka
11.8. pondělí	Památka sv. Kláry, panny
14.8. čtvrtek	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho
15.8. pátek	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
20.8. středa	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21.8. čtvrtek	Památka sv. Pia X., papeže
22.8. pátek	Památka Panny Marie Královny
24.8. neděle	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
27.8. středa	Památka sv. Moniky
28.8. čtvrtek	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29.8. pátek	Památka umučení sv. Jana Křtitele
1.9. pondělí	Obnovení pravidelného pořadu bohoslužeb
3.9. středa	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
8.9. pondělí	Svátek Narození Panny Marie

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, P. S. Příbyl, P. J. Gerndt, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 500 ks **neprodejné**